

Vatkan perheen kallis uhri Isänmaalle

Sota-ajan kirjeet kertovat

Eila Lehtonen o.s. Vatka Räisälän Särkisalosta, nyk. Euran Hinnerjoelta, lähetti lehdellemme kolme sota-ajan kirjettä. Ne on vastaanottanut Eilan äiti Anna, o.s. Javanainen. Kaksi niistä on lähettänyt Hiitolassa kaatunut Matti Vatka vaimolleen. Kolmas on joukkueenjohtajan lähettämä.

"Näistä näkee, että ne ovat olleet äidille rakkaita muistoja", kirjoittaa Eila kellastuneista, kuluneista papereista. - Mummo, Matin äiti, oli nähnyt varoittavan unen, josta Anna oli kirjoittanut miehelleen - Matti mainitsee kirjeessään, ettei ole saanut kirjoitetuksi veljelleen Hugolle. Itse asiassa Hugo oli jo kaatunut, eikä Matti tätä tiennyt ennen kuolemaansa.

Matti Vatka ei saanut toiveensa mukaisesti enää nähdä kotiaan. Hänet haudattiin aluksi Huittisiin. Ruumis siirrettiin 1942 Räisälän sankari hautaan, jossa veljekset lepäävät vierekkäin. Matin lapsista Eila oli isän kuollessa 10- ja Terho 5-vuotias. Hugon poika Kalervo oli neljän ja tytär Maire vajaan vuoden ikäinen.

Matti ja Anna Vatka sekä lapset Eila ja Terho Särkisalon Rammansaaressa 1936.

Jossakin Täällä 2.8.41

Ajattelin kirjoittaa taas jotakin, kiitän ensin kirjeestäsi, minkä sain jo keskiviikkona. Se on kovin hauskaa jos tänne saa kirjeen. Minä lähetän sulle totistuksen, että saat nostaa sen satakuukausipalkan. Tää ei ole suinkaan leimattu, vaan jos uskoisivat muutenkin, sillä mejän komppanialla ei ole leimasinta ollenkaan.

Meillä oli tässä pieni marssiharjoitus, marssittiin yhtenä yönä 35 km. En toisena yönä enää sietänyt marssia, sillä jalkani on vielä nytkin hirveän kipeät. Satuttiin pääsemään autolla. Voitte arvata ettei olla enää ihan lähellä. sil jympse kuuluu jo aika hyvin. Vaan eipähän sille mitään. kun alkaa vähitellen siihen taipua, niin ei äkkiään tunnu niin oudolta. Meitä on enää vain viisi alikersanttia tässä, Junkkarin Onni ja Savolaisen veljekset. Miehet ovat jo lähteneet sinne jonnekin, ja pian voi tulla meillekin lähtö. vaan eihän sille mitään. Olisin lähtenyt mielelläni oman kylän poikkien sakkiin, he jo menivät viikko takaperin eikä Tuhkosen Ilmarikaan ole kirjoittanut, että joskos he olisivat olleet linjoilla.

Ei tiedä kuinka kauan se myrsky kestää kyllä olisi hyvä jos pian loppuisi koko hötäkkä, ettei joutuisi si pitit vastatkain ensinkään, sillä niilläkin ovat niin tuhmat leikit.

No niin asiasta toiseen, joskos siellä ruista leikkaavat. Täällä ovat jo rukiit ihan valmiit ja näkyvät jo toisissa paikoin niittäväinkin. Täällä ovat viljat aika hyvät, rukiit ihan ensiluokkaiset ja heinääkin saivat aika hyvin. Minä kävin Metsäpirtin pojan kanssa yhtessä talossa heinätoisissa kaksi päivää. Mättelin heiniä latoon niiko ennen siellä Karjalas. Pitivät meilä kun kostissa vaan eihän nuo rahaa tarjonneetkaan vaikka eihän myö olisi otettukaa, sillä menihän se aika vähän hauskemmast. Emäntä lämmitteli molempina iltoina saunan ja oltiin kun sivilis.

En ole Huugolle saanut vielä kirjoittaneeksi vaan kirjoitan heillekin molemmille ihan vaik huomenna. Meillä on tässä nyt ihan luonnonkaunis paikka ihan järven rannalla, että saa käytä uimassa vaikka kuinka useasti. Siellähän nuo pojat näkyvät olevan parast aikaa ja minä lähen heille seuraan. On ihan hiekkaranta. No eipähän tässä olekaan taas erikoisempaa tällä kerralla, toisten jatkan jos Luoja sen sallii. Monet, monet lämpymät Terveiset sulle ja lapsille ja koko koti väelle jää hyvästi.

Osote on sama

KPK 1

3570

Älä kehtaa lähettää pakettia kyllä minä tulen hyvin toimeen näillä sapuskoilla. Ne eivät kuitenkaan tahdo saapua perille, eikä niitä liiaksi ole sielläkään

Matti

Kirjoita heti.

Rintamalla 5.8.41**Rakas vaimoni !**

Istun tässä vähän oudossa paikassa ojan pohjalla, kun tätä kirjettä kirjoitan, sillä nuo Ryssän hävittäjät tiiraavat päällämme. Vaan eihän nuo nyt ole ampuneet konekivääreillä niiko viime sotan aikana. Olen jo kolmatta vuorokautta taas iivaanoiten kans vastakkain. Kyllä näyttävät pitävän kovasti puoliaan. Täytyy tappaa melkein kaikki sillä ei kuulu vangiksi antautuvan oikein millään. Sattu niin mukavasti, että kun tulin tänne niin Noppari tuli tiellä vastaan. Hän on samassa pataljoonassa kun minäkin, vaan on esikunnassa näin häntä illallakin. Meitä ei ole Räisäläisiä kun Junkkarin Onni ja minä, pyrittiin samaan joukkueeseen. Hän on neljännen ryhmän johtaja ja minä toisen, johan me ollaan täällä Karjalan puolella. Luga Antin talo on aivan lähellä, mihin Kuokkasen Arvi oli viety.

Kiitän paljon kirjeestäsi minkä sain ihan tänne lähtiessä. Älä siinä hoputtele mitään, eihän niistä Äidin unista mitään ole, ja eihän sillekään mitään voi jos minunkin on sallittu tänne jäätä. Onhan niitä jäänyt paljon huonompaankin jamaan ja täytyy toimeen tulla. Eihän sitä kuolemaa voi väistää missään, onhan se kyllä kamalaa tämä meininki. Vaan jos ei pojan enää sit näitä reisuja tehdä huolis niinko Isän täytyy jos vaan tulee muuten (?) sitä olisi sit toimeen tulla.

Eihän tämä Ryssä näitä taloja ole ainakaan paljon polttanut. Luulen, että tuskin meidän koillekaan on tehty mitään, jos he tuvan olisivat johonkin vieneet kun se on niin maantien reunassa. Yksi poika näki kotinsa ensipäivänä eikä oltu mitään poltettu. Tässäkin on monta taloa ihan täytessä reilassa, ei tänne ole paljon kylväneet mitään paitsi perunaa ja vähän kauraa. Olisipa se hauska, kun minäkin näkisin viellä koin ja jos saataskin viellä yhtessä kasvattaa lapset ja tehdä työtä. Eihän siinä voi kuin rukoilla korkeimmalta apua, onhan hän varjellut tähänkin asti, niin eihän hän unhoita viellä nyttenkään.

En tiedä jos he vienevät tämän pataljoonan kohta huilimaan kun miehet näkyvät olevan vähän väsyneitä. Eihän tässä olekaan nyt mitään, taas toisten jatkan. Älä liikoja huolehti, kyllä minä pärjään siinä missä toisetkin eikä täällä muuten ollakaan. Toivotan sinulle ja lapsille parhainta vointia, minä laitoin sen lapun. Saitkos sillä ne rahat, jos et saanut niin hommaan uuden.

Sydämelliset terveiset Koko Kotijoukolle

Mattisi

Kirjoitan vähän Isälle, anna tämä yksi lappu hänelle.

Osote KPK.5
6474

Vatkan perheiden uhrin Isänmaalle: veljekset Matti ja Hugo kaatuivat Jatkosodan alkuvaiheissa vajaan kahden viikon välein.

Karjalassa 10/8 41.

Rouva Watka !

Täältä kauniista Karjalasta, Suomen tulevaisuutta rakentavien miesten parista on velvollisuuteni ilmoittaa Teille, hyvä rouva että miehenne alikersantti Watka on sodan parhaiten miesten tavoin saavuttanut sankarikuoleman. Hän kaatui lauantaina 9/8 41 klo 19.58. Ennen kuoleman tuloa ehti hän muistella rakasta vaimoan siis Teitä, rouva Watka ja rukouksin tehdä eron tästä maallisesta ja vain hetken kestävästä ajallisesta maailmasta. Olin hän luonaan hänen kaatuessaan ja olen vakuutettu että viime hetkillään sai uskon Herrasta. Herra Jumala ei varmaankaan jätä häntä katuvaista lastaan pois luotaan ja siitä oli hän itsekin vakuutettu, joka olkoon Teille lohdutuksena suuressa surusanne. Tiedän että murheenne on suuri, haluaisin vain sanoa että niin oli Herran tahto, että me jälle jääneet ottaisimme ojennusta maallisella tiellämme.

Alikersantti Watka sai sankarikuoleman kranaatin osumasta. Hänen kaatumisestaan tulee Teille vielä ilmoitus Komppanian toimesta. Tämän kirjoitan vain hänen henkilökohtaisesta pyynnöstään, hän kuolinhetkellään. Hänen tomunsa kai lähetettäneen kotiseudulle, josta Teille tulee myös toinen ilmoitus.

Kuollessaan alik. Watka puhui ylistäviä sanoja Teistä rouva ja jäi hänellä erittäin hyvä muisto Teistä ja toivon että Teille jää myös samanlainen hänestä. Lapsistaan hän ei maininnut että en tiedä onko Teillä sellaisia mutta jos on niin toivon että niistä tulisi alik. Vatkan siis isänsä kaltaisia kunnollisia ihmisiä.

Pyydän saada samalla myös ottaa osaa suuressa surussanne. Muistakaa kuitenkin ettei armollinen Herra omiansa hylkää, sillä onhan hän luvannut olla juuri leskien ja orpojen armahtava Isä. Jos haluatte ehkä lähempiä tietoja hänen kaatumisestaan ja olosuhteista jossa se tapahtui, mm annan riitä mielelläni.

Alikersantti Vatkan kaatumista valittaen,

Vänr. Tauno Tontti
os. 5 kpk. 6475